

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 235/09-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. septembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. K., K., zastúpeného advokátom JUDr. Ing. P. H., K., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 24 C 18/96 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. K. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. júla 2009 doručená sťažnosť Ing. J. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 24 C 18/96.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti okrem iného uvádza: „... Na okresnom súde Košice I prebieha konanie spisovej značky 24 C 18/96 o rozvod manželstva... Sťažovateľ je v tomto konaní navrhovateľom. Návrh na začatie konanie bol podaný na okresnom súde... 5. 1. 1996. Do dnešného dňa konanie nie je právoplatne ukončené...

Dňa 15. 5. 2001 súd manželstvo rozviedol. ... Matka podala proti rozsudku týkajúcemu sa úpravy rodičovských práv odvolanie...

Porušenie základného práva sťažovateľa na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov a práva na prejednanie jeho veci v primeranej lehote sťažovateľ odôvodňuje konaním súdu, ktorý za dobu 13 rokov a 6 mesiacov nebol schopný vo veci rozvodu manželstva vyniesť meritórne rozhodnutie. Táto doba je neprimerane dlhá aj keď zo strany sťažovateľa v rokoch 1997 až 2000 došlo k podaniu procesných úkonov (vznesenie námietky zaujatosti voči sudkyňi K. a dvom súdnym znalcom) ktoré spôsobili rozhodovanie o ním navrhnutých procesných úkonoch, v trvaní niekoľkých týždňov, tieto procesné úkony v žiadnom prípade nemohli byť príčinou neprimerane dlhého konania vo veci v lehote 13 rokov a 6 mesiacov.

Od dosiahnutia plnoletosti J. K. ml... súd rozhoduje len o výživnom na jeho osobu do dosiahnutia plnoletosti /dlžné výživné/ a za 5 rokov a 4 mesiace v tejto veci nerozhodol, čo je neprimerane dlhá doba a podľa sťažovateľa ide na vrub konajúceho súdu.“

V nadväznosti na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„- Právo sťažovateľa na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov zakotvené v článku 48 ods. 2 Ústavy... a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zakotvené v článku 6 ods. 1 vety prvej Dohovoru... bolo postupom Okresného súdu Košice I vo veci vedenej pod sp. zn. 24 C 18/96 porušené.

- Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje, aby Okresný súd Košice I konal vo veci vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 24 C 18/96 bez prieťahov.

- *Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi finančné zadostučinenie vo výške 10 000 eur.*

- *Odporca je povinný nahradiť sťažovateľovi trovy tohto konania.*“

II.

V zmysle čl. 127 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí podľa ustanovenia § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Skúmal pritom, či má na jej prerokovanie právomoc, či sťažnosť má náležitosti podľa ustanovení § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, či nie je neprípustná, podaná niekým zjavne neoprávneným alebo oneskorene, ako aj to, či nie je zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú možno preto

považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 140/03, III. ÚS 118/04).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čo platí aj vo vzťahu k čl. 6 ods. 1 dohovoru, môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prietáhoch (m. m. II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

Predmetom konania pred ústavným súdom je nárok sťažovateľa na ochranu pred postupom okresného súdu, ktorým boli podľa neho spôsobené zbytočné prietahy a porušené jeho označené práva.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 154/03, IV. ÚS 147/04, IV. ÚS 221/05). V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, čo platí aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhoviel (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, IV. ÚS 221/05).

Ústavný súd po oboznámení sa so sťažnosťou a s jej prílohami dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľa datovaná 1. júna 2009 (a doručená ústavnému súdu 1. júla 2009) je zjavne neopodstatnená.

Ústavný súd už 3. septembra 2008 rozhodol nálezom sp. zn. III. ÚS 146/08 o porušení sťažovateľovho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 24 C 18/96 (t. j. v tomto konaní, pozn.).

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti zamlčal/neuviedol, že na základe jeho predchádzajúcej sťažnosti podanej 16. apríla 2008 ústavný súd už uvedeným nálezom (sp. zn. III. ÚS 146/08 z 3. septembra 2008) rozhodol tak, že v konaní vedenom pred okresným súdom pod sp. zn. 24 C 18/96 bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a prikázal okresnému súdu, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 24 C 18/96 konal bez zbytočných prietáhov. Ústavný súd zároveň priznal sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie v sume 120 000 Sk a trovy konania.

Právny názor ústavného súdu o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti vychádza z vyhodnotenia doterajšieho priebehu konania pred okresným súdom, a to od 6. októbra 2008, keď nadobudol právoplatnosť nález ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 146/08, do doručenia tejto ústavnej sťažnosti 1. júla 2009.

Ústavný súd vykonal dopyt na okresnom súde, v akom stave sa nachádza vec sťažovateľa a aké úkony boli vykonané okresným súdom vo veci od októbra 2008.

Doterajšia dĺžka konania vedeného okresným súdom po vydaní nálezu ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 146/08, ktorý nadobudol právoplatnosť 6. októbra 2008, do podania ústavnej sťažnosti 1. júla 2009 (t. j. necelých 8 mesiacov) nenasvedčuje zbytočné prietahy v konaní.

Ústavný súd zistil, že okresný súd po vydaní nálezu ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 146/08, ktorý nadobudol právoplatnosť 6. októbra 2008, naďalej v predmetnej veci koná – 11. novembra 2008 uskutočnil súdne pojednávanie, 27. apríla 2009 rozhodol uznesením o priznaní výdavkov spojených s podaním znaleckého posudku, 2. júla 2009 uskutočnil súdne pojednávanie a 6. júla 2009 meritórne vo veci rozhodol.

Ústavný súd na základe uvedenej chronológie úkonov vo veci sp. zn. 24 C 18/96 dospel k záveru, že v období po 6. októbri 2008, keď nadobudol právoplatnosť nález ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 146/08, nemohlo v danej veci dôjsť ku zbytočným priet'ahom v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Okresný súd postupoval v predmetnom konaní v súlade s platnými právnymi predpismi a smeroval k naplneniu právnej istoty účastníkov konania, t. j. rozhodnutiu vo veci samej, čo sa aj 6. júla 2009 stalo.

V zmysle ustálenej rozhodovacej činnosti ústavného súdu jedným z dôvodov odmietnutia s'ťažnosti je zjavná neopodstatnenosť, ktorú možno vysloviť, ak ústavný súd nezistí priamu príčinnú súvislosť medzi namietaným postupom štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých s'ťažovateľ namieta – napr. rozhodnutia sp. zn. I. ÚS 93/97, I. ÚS 87/97, I. ÚS 20/97, I. ÚS 24/98, III. ÚS 248/05.

Zistené skutočnosti zatiaľ nepostačujú na prijatie záveru, že by uvedené priet'ahy a celková doterajšia dĺžka konania dosahovali ústavne relevantnú intenzitu.

Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti neprichádza podľa ústavného súdu do úvahy, aby doterajší namietaný postup okresného súdu signalizoval možnosť kvalifikovať ho po prijatí návrhu na ďalšie konanie ako porušenie označených práv s'ťažovateľa od 6. októbra 2008 do 1. júla 2009, keď bola podaná s'ťažnosť ústavnému súdu.

Z týchto dôvodov ústavný súd s'ťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

V dôsledku odmietnutia sťažnosti bolo bez právneho významu, aby sa ústavný súd zaoberal ďalšími požiadavkami uvedenými v sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. septembra 2009